

Frit valg mellem tele/vidvinkel og zoom

Nikon TW ZOOM er fyldt med spændende muligheder: Automatisk indstilling af billed-udsnit, fem faste zoom-trin, 2-skuds selvuløser og serieoptagelse.

Det er et ordentligt rør, der stikker ud af Nikon TW ZOOM, når kameraet er indstillet på fuld tele. Til gengæld er kameraet usædvanligt kompakt på vidvinkel. Bemærk LCD-displayets grafiske angivelse af den valgte brændvidde.

Nikon og Minolta er kommet med et par avancerede lommekameraer, der er benhårde konkurrenter – selv om forskellene er ret markante: Det ene har dobbeltobjektiv, det andet har zoom. Det ene har masser af sjove muligheder, det andet har en utrolig avanceret automatik. Det ene koster 3.495, det andet 2.695 kr.

Af Steen Møller Sørensen

Her er to værdige repræsentanter for den seneste udvikling i kompakte autofokuskameraer, som begge – på hver sin måde – adskiller sig fra mængden ved at have noget nyt at byde på.

Begge kameraer har naturligvis – foruden autofokus – også automatisk filmfremføring og tilbagespoling, automatisk indstilling af filmfølsomhed ved DX-aftastning, automatisk programautomatik og endelig automatisk flash.

Dette koncept er sædvanligt for alle kameraer i denne genre, der er den mest populære i dag, nemlig det kompakte 35 mm autofokuskamera.

Lad os se lidt nærmere på Nikon og Minoltas seneste bud på markedet, hvor Nikon har valgt zoom-objektiv og Minolta to faste brændvidder samt avanceret automatik.

Håndtering af kameraerne

Begge kameraer anvender lithiumbatteri med lang levetid, kort flashfølgetid og god stabilitet, også ved lave temperaturer.

Kameraerne føles »håndrigtige« med et lille plus til Minoltaens håndgreb, som føles mere sikkert, specielt ved én-håndsbetjening. En medvirkende årsag hertil er, at Minoltaen har et kraftigt gummibelagt håndgreb, der indeholder

lithiumbatteriet, hvorimod Nikonen har en mindre vulst i kanten af kamerahuset og lithiumbatteriet i den modsatte ende.

Det bemærkes, at filmvinduet i bagdækslet på Minoltaen er placeret således, at det ikke er muligt at aflæse type og følsomhed på den lagte film, men kun tillader kontrol af, om der er film i kameraet eller ej. Denne skønhedsfejl lider Nikonen ikke af, her er vinduet placeret, som det bør, dvs. ud for teksten på filmkassetterne.

Endelig skal det bemærkes, at Minoltaen er forsynet med fast rem, hvorimod Nikonen har løs rem, som man selv kan udskifte ved evt. beskadigelse.

Hovedafbryderen, der er mekanisk på Minoltaen, betjener samtidigt objektividækslet. På Nikonen er hovedafbryderen elektrisk virkende på den måde, at ud over betjening af objektividækslet, kører objektivet ca. 5 mm ud af huset fra lukket stilling til skudklar på 35 mm brændvidde. Denne detalje er medvirkende til Nikonens meget kompakte design i forhold til andre fabrikater med zoomobjektiver.

Objektiverne

Når talen falder på objektiverne, er vi fremme ved en af de væsentligste forskelle mellem de to testede kameraer. Nikonen er udstyret med et zoom-ob-

Man har ekstra godt greb om Minolta AF-TELE, takket være det gummibelagte frem-spring, som indeholder lithium batteriet.

ektiv, der går fra 35-80 mm brændvidde, mens Minoltaen er forsynet med et dobbeltobjektiv, der giver valgmulighed mellem 38 eller 80 mm brændvidde.

Valg af brændvidde sker i begge kameraer elektrisk. Minoltaen har en vælgerknap, der ud over brændviddeskift også skifter søgerbilledet og flashens spredningsvinkel.

Ved valg af 80 mm tele kører flashen op ad kameraet, og derved går den fri af den fastmonterede spredelinse til vidvinkelflash.

Nikonen har motorzoom med en vippeknap, der sidder lige der, hvor den skal, ud for tommelfingeren. Zoomning foregår hurtigt og ukompliceret, og den medtager naturligvis også søgeren og flashens spredningsvinkel.

Hvis ikke man ændrer på flashens spredningsvinkel – som i begge de testede kameraer – vil man få en helt uacceptabel begrænsning i rækkevidden af den indbyggede flash ved brug på lange brændvidder, blandt andet som følge af objektivets meget begrænsende lysstyrke i teleområdet.

Netop lysstyrken i teleområdet er det svageste punkt i alle kompakte autofokuskameraer med zoom, der er set til dato, og Nikonen har med lysstyrke 1:7,8 ikke rådet bod på denne svaghed. Træerne gror som bekendt ikke ind i himmelen, og det er klart, at det kompakte design, Nikon har opnået med sit TW ZOOM sammenholdt med prisen, er sket på bekostning af objektivets lysstyrke.

På dette punkt klarer Minoltaen sig faktisk en hel blænder bedre med sin lysstyrke 1:5,6 ved 80 mm brændvidde.

Man må naturligvis ikke være blind for, at udviklingen i filmteknologi har givet os mulighed for valg af mere lysfølsomme film, uden at det i nævneværdig grad er gået ud over skarpheden og kornene i de færdige billeder. Hvis man f.eks. fotograferer med farvefilm til pa-

pirbilleder og vælger 10x15 cm i størrelse, kan man roligt benytte en film på 400 ISO. Herved henter man 2 blænder i forhold til 100 ISO, dvs. at Nikonens blænder 1:7,8 ved 400 ISO svarer til blænder 1:4 ved 100 ISO, hvilket jo ikke er så dårligt.

Uanset lysstyrken af objektiverne har testen vist, at begge kameraer er skarptegnende samt med god kontrast og opløsningssevne.

Ny teknik til autofokus

Nikonen har et – for genren – almindeligt autofokussystem, dvs. infrarødt med markeret cirkulært målefelt i søgeren og mulighed for præfokusering ved halv nedtrykning af udløserknappen.

Minoltaen derimod har multibeam autofokussystem, som udsender hele fem separate infrarøde stråler over et noget bredere felt midt i søgeren. Automatikken vælger så at indstille afstanden efter den nærmeste motivdel ud fra den betragtning, at i 99 % af alle billeder med både forgrunds- og baggrundsmotiv vil det være forgrundsmotivet, der er det primære.

Her er der måske tale om den væsentligste forbedring af autofokussystemet siden dets fødsel. Jeg værdsatte virkelig systemet, da jeg nytårsaften ville tage nogle billeder af mine gæster udendørs, mens de legede med fyrværkeri. Da det var mørkt, var det stort set umuligt at se autofokusmålefeltet i søgeren, hvilket jo heller ikke var så påkrævet med det nye system.

Lignende systemer blev første gang set på kompaktkameraet Chinon 3001, dog kun med tre stråler og i Minoltas nye autofokus SLR-kameraer Dynax 7000 i og 3000 i.

Som supplement har Minolta AF-TELE Super også mulighed for præfokusering via halv nedtrykning af udløser-

knappen. Denne mulighed bruges, når hovedmotivet ligger i kanten af billedfeltet.

Lysmåling og automatik

Hvad angår eksponeringsautomatikken – som også omfatter den indbyggede flash – er Nikon forsynet med en dobbelt-sensor-lysmåling, som gør kameraet i stand til automatisk at udløse flashen ved modlysoptagelser som supplement til den normale flashudløsning. Egentlig modlyskorrektion kan indkobles manuelt op til $\pm 2,0$ EV i spring på 0,5 EV – en god detalje.

Minoltaen er forsynet med et multi-zone-målestystem, der måler lyset med 3 spotmålingsfelter og et bredt målefelt. Automatikken vælger det spotmålefelt, der har samme retning som det foretrukne autofokusmålefelt og sammenligner det med det brede målefelt. Automatikken foretager selv den nødvendige modlyskorrektion eller udfyldningsflash ved dagslysoptagelser som supplement til normal flashudløsning. Her viser Minolta endnu engang vejen frem med et automatiksystem, der ikke alene teoretisk skulle være bedre end det traditionelle, men også viser sig at være det i praksis.

Et blik i søgeren

Søgeren i Nikonen – der efter instruktionsbogen dækker 80 % eller mere – er som i de fleste kompaktkameraer, dvs. med lysramme der også indbefatter parallelaksemærker til næroptagelser (området 1,0 til 0,71 m) samt autofokusmålecirkel i midten af søgeren. Udenfor søgeren – men umiddelbart ved siden af denne – sidder de sædvanlige lysdioder, en grøn for korrekt autofokus samt en rød for flash. Ved foto-grafering i højt solskin kan dagslyset falde således, at lamperne er lidt svære at se, men i den situation er der måske heller ikke så meget brug for dem. Fordelen ved, at de sidder udenfor søgefeltet, er, at de ikke distraherer for billedkomponeringen.

Søgeren i Minoltaen giver et usædvanligt stort billede, næsten på niveau med et spejlreflekskamera. Der er ingen lysramme, idet hele synsfeltet svarer til 85 % af det motiv, der kommer med på billedet. Parallelaksemærkerne og autofokusmålefeltet er markeret med tynde sorte streger.

Forneden i søgerbilledet findes tre lysdioder, en grøn for korrekt autofokusindstilling uden flash, en grøn pil for korrekt autofokusindstilling med flash, dvs. den blinker som advarsel for foto-grafering uden for flashens rækkevidde, hvor flash er nødvendig, og endelig en rød lysdiode som lyser, hvis flashen ikke er opladet. Når den røde lysdiode

Fakta om Minolta AF-TELE Super

Plus

Objektiv med to brændvidder, 38 og 80 mm.

Avanceret lysmålersystem.

Automatisk modlyskorrektion og fill-in flash.

God søger med stort »billede«.

Multibeam autofokussystem.

Godt gummibelagt håndgreb.

Minus

Filmvindue i bagdæksel tillader ikke aflæsning af filmtyper og følsomhed. Begrænset reel flash-rækkevidde.

Fakta om Nikon TW ZOOM

Plus

Hurtigtvirkende zoomobjektiv fra 35 til 80 mm.

Automatisk fill-in-flash ved modlysoptagelser

Informativt data-display

Variabel selvudløser med et eller to skud.

Muligheder for serieoptagelser på tre forskellige måder.

Kompakt kameradesign, zoomobjektivet taget i betragtning.

Mulighed for manuel eksponeringskorrektion.

Minus

Svag objektivlysstyrke i teleområdet.

Begrænset reel flash-rækkevidde i teleområdet.

Serieoptagelser uden kontinuerlig autofokus.

lyser, blokeres udløseren.

Specialiteter

Minoltaen har ikke mange specielle funktioner, der kræver manuel betjening ud over de, der allerede er omtalt. Dog skal det nævnes, at der er mulighed for manuel ud- eller indkobling af flash, uanset hvad automatikken vil vælge. Endvidere er der naturligvis selvudløser og mulighed for returspoling af film, før den er færdigoptaget. Det bør nævnes, at man som tilbehør kan få et filtersæt omfattende soft-fokus-filter til portrætter, star-filter, der gi-

Ved flashfotografering på tele hopper faken op fra det faste spredfilter. Men det er også nødvendigt at udnytte lyset så effektivt som muligt, for objektivets lysstyrke falder to blænder på tele.

ver lyskilder en stjerneeffekt, og et fogfilter, der skaber tågesløv over f.eks. et landskabsbillede.

Endelig kan der – som tilbehør – fås en teleforsats, der øger brændvidden på de 80 mm til 105 mm med et lystab på ca. 1/3 blænder. Både filtersættet og teleforsatsen har indgået i testen, og det kan oplyses, at star- og fogfilteret kan give nogle sjove effekter, som man dog skal passe på ikke at benytte i tide og utide, mens soft-filteret blot giver uskarpe billeder. Teleforsatsen er et tilbud om udvidelse af kameraets muligheder. Billedkvaliteten bliver god, men forsatsen fylder i det medfølgende etui næsten lige så meget som kameraet selv. For den, der har behov for 105 mm, f.eks. til landskabsfotografering, er det et overkommeligt tilbehør.

Specielle funktioner

Nikonen er spækket med specielle funktioner, som ud over det, der allerede er omtalt, indbefatter følgende:

Manuel ud- eller indkobling af flashen, uanset hvad automatikken vælger. Selvudløser én eller to gange efter hinanden endda med mulighed for at være forsinkelsen til første skud mellem 5 til 30 sek. i spring på 5 sek. Skud nr. 2 – hvis det vælges – vil altid komme ca. 5 sek. efter skud nr. 1. Returspoling af filmen, før den er færdigoptaget. Serieoptagelser på traditionel måde med ca. 0,6 sek. pr. billede, dog uden flash – der ikke kan følge med – og uden kontinuerlig autofokus, som ellers er normal standard ved serieoptagelser. En ny form for serieoptagelser er endvidere en »zoom-serie« med tre på hinanden følgende billeder med henholdsvis 35, 50 og 80 mm brændvidde eller omvendt, samt en step-zoom-funktion, der reelt svarer til standardserieoptagelse, kombineret med mulighed for zoomning i 5 faste trin fra 35 til 80 mm eller omvendt.

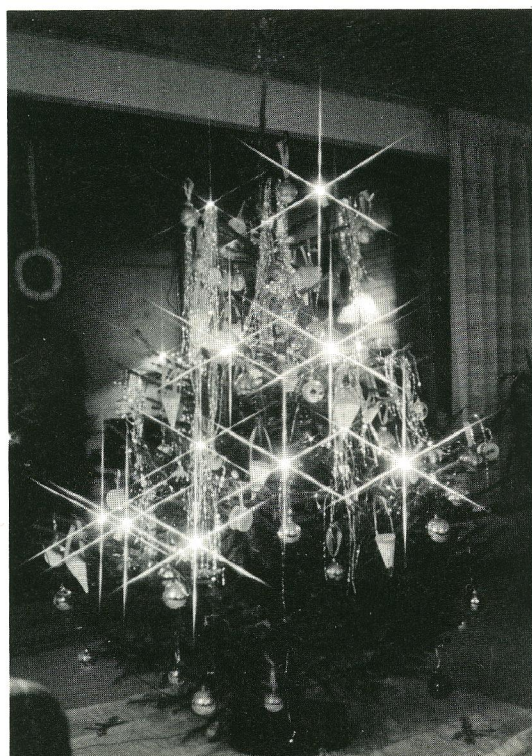
Endelig er Nikon udstyret med automatisk zoom efter forudvalgt motivstør-

Minolta AF-TELE har kun et ganske lille LCD-vindue, men det indeholder alle nødvendige informationer.

relse, henholdsvis fuld person, halv person og brystbillede, dvs. tre valgmuligheder. Denne idé er første gang set på Olympus AZ 300 Superzoom, som vi testede i juninummeret 1988 – med Olympusen er der dog kun to valgmuligheder for motivstørrelse.

Man kan mene, hvad man vil, om den slags finesser, men ét er givet, de åbner mulighed for mere kreativ brug af kameraet. Og så længe man ikke betaler nogen merpris for disse specialiteter i forhold til tilsvarende kamera uden, så skader de jo ikke.

Som tilbehør til Minolta AF-TELE fås både en teleforsats (105 mm brændvidde) og et filtersæt. Her ses resultatet ved brug af stjernefilter.

Tekniske data

	Nikon TW ZOOM	Minolta AF-TELE
Objektiv brændvidde	fra 35 til 80 mm	38 og 80 mm
lysstyrke	fra 3,5 til 7,8	2,8 og 5,6
Flash ledetal ved 100 ISO (m)	fra 12,5 til 14	7,8 og 13,8
Flashens genopladningstid	ca. 3 sek.	ca. 1,8 sek.
Program-lukker-område (sek.)	ca. 1/4 - 1/350	1/8 - 1/400
DX-kodningsområde	0,71 m - uendelig	0,7 - uendelig
Maksimalt afbildningsforhold	ca. 1:8	ca. 1:8
Søgerens dækningsgrad	ca. 80 %	ca. 85 %
Kameravægt uden batteri	ca. 360 g	ca. 345 g

Vejledende priser

	Nikon TW ZOOM	Minolta AF-TELE
Kamera	kr. 3.495,-	kr. 2.695,-
Kamera med datoback	kr. 3.795,-	findes ikke
Taske	kr. 125,-	kr. 180,-
Teleforsats	findes ikke	kr. 85,-
Filtersæt	findes ikke	kr. 225,-

Flash-rækkevidde

De tekniske data for flertallet af alle kompaktkameraer opererer med tilnærmede oplysninger, når det gælder rækkevidden af den indbyggede flash. De to testede kameraer er ingen undtagelse. Den korrekte oplysning om lysstyrken i en flash bør altid være ledetallet ved f.eks. 100 ISO og ikke rækkevidden, hvor man typisk tager ekspone-ringstolerancen for en negativ farvefilm med i regnestykket. Ingen kamerafabrikanter vil naturligvis stå tilbage for andre, når man sammenligner tekniske

data, så når de første begynder ... osv.

Nikon angiver i sin instruktionsbog både rækkevidden og ledetallet på flashen samtidig med, at man gør opmærksom på, at man ved anvendelsen af diafilm skal reducere de oplyste rækkevidder for flashen med ca. 1/3 – det er dog forbrugerinformation.

Data-display på kameraets overside

Begge de to testede kameraer har flydende krystaldisplay, der viser billedtæller, batterichek, selvudløser, film ilagt og advarsel for forkert ilagt film. Nikon har yderligere visning af brændviddevalg i 5 trin, blitz-funktionsvalg, serieoptagelse i de tre varianter, der kan vælges, valg af automatisk motivstørrelse samt manuel indkoblet ekspone-ringskorrektion, dvs. stort set alle de informationer, man har behov for, hvis man vil udnytte kameraets mange muligheder.

Konklusion

Både Nikon TW ZOOM og Minolta AF-TELE Super er spændende kameraer, der hver på sin måde inden for kamera-teknologien viser nytænkning, der kommer forbrugeren til gode. Begge kameraer appellerer til familiefotografen, hvor Nikon åbner nogle muligheder for at lege med teknikken, mens Minoltaen på forbilledlig vis har søgt at skabe et kamera, der stiller meget få krav til brugerens indsigt i teknik, og hvis automatik er så avanceret, at risikoen for dårlige billeder er minimal.

Om man foretrækker Nikon med zoom-objektiv og de mange finesser eller Minolta med valg mellem to brændvidder og den avancerede automatik er i høj grad et spørgsmål om smag og måske også lidt om økonomi. Der er dog næppe tvivl om, at begge vil blive positive bekendtskaber for deres fremtidige ejermænd.